

РЕШЕНИЕ

№ 134

гр. София, 24.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-3, в публично при закрити врати заседание на петнадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Венета Цветкова

при участието на секретаря Румяна Люб. Аврамова
като разгледа докладваното от Венета Цветкова Търговско дело №
20231100902036 по описа за 2023 година

Производството е образувано по молба на А. ООД, ЕИК: ***** с искане за откриване на производство по несъстоятелност, подадена по реда на чл. 625 ТЗ, на основание неплатежоспособност на дружеството.

На установяване в производството подлежат следните факти и обстоятелства: неплатежоспособността на дружеството и началната дата, вкл. финансово-икономическото състояние на дружеството в периода преди подаване на молбата на база на структурата на активите и пасивите му и показателите за ликвидност и задлъжнялост, стойността на наличното имущество и паричните задължения.

Съдът, като прецени събраните доказателства, намира от фактическа и правна страна следното:

На първо място, молителят, като търговец, е сред лицата, спрямо които може да се открие производство по несъстоятелност. Същият е извършвал консултантска дейност, търговия на едро и дребно с електроника, маслиново масло, слънчогледово масло, търговия с хранителни стоки, мебели и електрическо оборудване.

Според чл. 608, ал. 1 ТЗ, неплатежоспособен е търговец, който не е в състояние да изпълни изискуемо парично задължение, породено от или отнасящо се до търговска сделка, публичноправно задължение на държавата или общините, свързано с търговската му дейност или задължение по частно държавно вземане, или задължение за изплащане на трудови възнаграждения към най-малко една трета от работниците и служителите, което не е изпълнено повече от два месеца. Едновременно с това, за наличието на неплатежоспособност, предвид нормата на чл. 631 ТЗ, следва да се установи и че липсата на изпълнение се дължи на влошено финансово състояние на длъжника, което освен това има траен характер, тоест, затрудненията на длъжника не са временни /и именно те са в причинна връзка с неизпълнението/ и че той не разполага с имущество, достатъчно за

покриване на задълженията, без опасност за интересите на кредиторите. Следователно, неплатежоспособността е обективно съществуващо имуществено състояние на длъжника, характеризиращо се с трайна невъзможност на същия да изпълни посочено в чл. 608, ал. 1 ТЗ изискуемо парично задължение чрез наличните си парични и други реално ликвидни активи и липсата на изпълнение сама по себе си не сочи на състояние на неплатежоспособност – то е налице, само ако неизпълнението се дължи на влошеното финансово състояние на длъжника, което освен това има траен характер.

Според презумпцията, установена в нормата на чл. 608, ал. 2 ТЗ, се предполага, че търговецът не е в състояние да изпълни изискуемо задължение по ал. 1, ако преди подаване на молбата за откриване на производството по несъстоятелност не е заявил за обявяване в търговския регистър годишните си финансови отчети за последните три години. Тази презумпция не е оборена в процеса, а последният обявен отчет на длъжника е за 2014 година.

Съгласно презумпцията на чл. 608, ал. 3 ТЗ, неплатежоспособността се предполага, когато търговецът е спрял плащанията на задължения от посочения в чл. 608 ТЗ вид. Спиране на плащанията е налице и когато длъжникът е платил изцяло или частично вземания на определени кредитори. В настоящия случай, еднозначно е установено, че длъжникът е спрял плащанията през 2015 година. На първо място, това се отнася за изискуеми публични задължения към НАП за данъци и осигурителни вноски и лихви върху тях. Според установеното от вещото лице, най – старите, непогасени задължения на молителя са за данъци и задължителни осигурителни вноски, са с падеж през м.10.2015 година година и същите имат характер на публични задължения /по смисъла на чл. 162, ал. 2, т. 1 ДОПК/ към Национална агенция по приходите. Тези задължения, обективно са свързани с търговската дейност на дружеството и са изискуеми /изискуемостта настъпва след датата, на която изтича срокът за доброволното плащане на тези задължения/. Налице са доказателства, а и от заключението на вещото лице се установява и че дружеството има задължения по договор за кредит от 05.03.2015 година, за които през 2018 година е издаден изпълнителен лист и образувано изпълнително производство с кредитор Уникредит Булбанк АД и по конкретно - в размер на 49 869,62 лева – главница, договорна лихва в размер на 3685,21 лева за период 20.08.2015 г. – 04.03.2016 година, наказателна лихва от 5638,73 лева за период 20.08.2015 година – 28.08.2016 година и законна лихва от 31.08.2016 година, както и за разноси в съдебното и изпълнително производство, за част от които вземания дружеството е в забава от м. 08.2015 година.

За да установи релевантните факти, свързани с финансовото състояние на ответното дружество, съдът взима предвид и данните от заключението на вещото лице по приетата съдебно-счетоводна експертиза относно стойностите на коефициентите за ликвидност, определени от вещото лице пера, съобразно данни от баланса на дружеството, съобразно доказателствата по делото и счетоводните документи и данни, предоставени от НАП.

Установява се, че за периода от 01.01.2019 г. до 30.11.2023 г. всички показатели /коефициенти на ликвидност/ са на стойност 0.000, тъй като дружеството има само задължения /в размер на 62 хил. лева/, при собствен капитал от 35 хил. лева и не е реализирало никакви активи в посочения период. Съответно, показателите за автономност сочат на липса на такава и пълна финансова зависимост от кредиторите.

За изследвания период вещото лице не е констатирало наличие на активи в дружеството, като последно по баланс такива са съществували през 2014 година в размер на 122 хил. лева, под формата на краткотрайни вземания и собствен капитал, като краткотрайните вземания, предвид изтеклия период от време и липсата на доказателства за противното, съдът приема да са несъбираеми и съответно – правило неотчетени от вещото лице при определяне на коефициентите за ликвидност. Съдебната практика е възприела, че когато вземанията на един търговец не могат да бъдат събрани на падежа или за времето от

поне една година от настъпване на падежа, то този актив губи характеристиката си на бързо ликвиден, т.е. на такъв, който може за кратък период от време да се преобразуват в парични средства и съответно - такива вземания следва да се определят като несъбираеми в краткосрочен план и че същите нямат характер на бързоликвиден актив, който може да служи за погасяване на възникналите в тежест на търговското дружество краткосрочни задължения. В конкретната хипотеза тези вземания не съществуват и не са отчетени в следващ отчетен период. От значение при формиране на извода дали едно предприятие може да посреща своите краткосрочни задължения или не, съответно - способно ли е да функционира нормално, е какъв е размерът на тези краткотрайни активи, които се приема, че са източник на средства за погасяване на краткосрочните, съответно текущите задължения на търговеца. В случая, активите към 2014 година, които освен това липсват в следващите периоди, са вземания от клиенти и доставчици и няма данни към датата на даване ход на устните състезания, да са налице и други краткотрайни активи, които могат да послужат за погасяване на краткосрочните задължения на търговеца. По делото не се установи и дружеството да е притежавало и други бързо ликвидни събираеми активи, които да не са надлежно осчетоводени и които могат да бъдат взети предвид при определяне коефициентите на ликвидност и финансовото състояние на длъжника.

Едновременно с това, в структурата на пасивите за същия период през 2014 година се включват публични задължения за главници и лихви за данъци и осигурителни вноски, както и такива към персонал и доставчици, на обща стойност от 87 хил. лева, към които през 2015 година се добавят още 50 хил. лева – задължения по банков кредит. В периода 2019 година – 2023 година краткосрочните задълженията са постоянна величина от 62 хил. лева, при нулев актив в периода.

В заключение, в изследвания период /2019 година – 2023 година/ и понастоящем се констатира лошо финансовото състояние на търговеца, пълна зависимост от кредиторите и липса на финансова автономност, коефициенти за ликвидност под референтните стойности и съответно - невъзможност за дружеството да покрива своите краткосрочни задължения, липса на активи и съответно - трайна тенденция в тази насока. Установява се, че дружеството няма наети по трудов договор лица и не извършва търговска дейност след 31.12.2014 година, а всички разплащателни сметки са запорирани.

Следователно, съвкупната преценка на данните, към датата на която е прието заключението на вещото лице и е даден ход на устните състезания, сочи на извод за трайно влошено финансово - икономическо състояние, съответно - състояние на неплатежоспособност, което е и обективният фактор търговецът да спре своите плащания – липса на средства. По делото няма доказателства за това до края на устните състезания дружеството да е придобило други бързо ликвидни активи или да е намалило своите краткосрочни задължения. Липсата на извършвана стопанска дейност и каквито и да е свободни налични средства по банковите сметки на търговеца или друго бързоликвидно /или каквото и да е/ имущество също е индичия за трайното влошаване на финансовото състояние. При горните мотиви, съдът намира, че дружеството вече не е финансово автономно и е изпаднало в състояние на зависимост от своя основен кредитор, което състояние не е временно.

Спиране на плащанията по аргумент от нормата на чл. 608, ал. 1 от ТЗ е израз на обективната невъзможност на ответника да покрие краткосрочните си задължения по търговската сделка. Забавата на длъжника, проявена чрез спиране на плащанията към всички кредитори, предполага състояние на неплатежоспособност, съгласно законовата презумпция на чл. 608, ал. 3 от ТЗ. Тежестта да обори тази презумпция се носи от длъжника, който не стори това в настоящото производство. Същият не ангажира в производството по несъстоятелност доказателства, обуславящи извод, че затрудненията му за извършване на плащанията са временни или че разполага с достатъчно имущество за покриване на

задълженията си, без опасност за интересите на кредиторите (по аргумент от чл. 631 от ТЗ). Напротив, считано след 31.12.2014 година няма никакви данни дружеството да е участвало в стопанския оборот и да извършва, каквато и да е дейност. липсата на заети по трудови договори лица /в който смисъл е изводът на вещото лице/ и спиране на търговската дейност от страна на дружеството, сочи на трайност и необратимост на влошеното финансово състояние на дружеството.

В обобщение може да се заключи, че са налице всички изискуеми от закона предпоставки за откриване на производство по несъстоятелност поради неплатежоспособност.

Следва, съответно, да се определи началната дата на неплатежоспособността. В установената практика на ВКС, по реда на чл. 290 ГПК, е възприето, че началната дата съвпада с най-ранния момент, когато длъжникът е спрял да погасява своите задължения по причина на настъпилата обективна невъзможност за това с оглед цялостното му икономическо състояние. Тоест, началната дата е най-ранната, установена по делото дата, към която са налице всички елементи от фактическия състав на неплатежоспособността/свръхзадължеността. Допълнително, практиката е възприела и подхода, при определяне на най-ранната дата да се държи сметка за момента, когато е спряно плащането на изискуемите парични задължения не към един конкретен кредитор, а към всички кредитори /Решение № 220/07.02.2018 година по т. д. № 758/2017 година, ВКС, ТО и др./. С тези уточнения, тя се определя според най-ранния падеж на изискуемо непогасено парично задължение, при условие, че към този момент са налице и останалите предпоставки на чл. 608, ал. 1 ТЗ с оглед общото икономическо състояние на длъжника. От заключението на вещото лице е видно, че още през 2015 година длъжникът е имал изискуеми парични задължения, които не е погасил в срок. След 31.12.2015 година търговецът генерира единствено допълнителни задължения, при липса на каквито и да е доказани активи, при липса на стопанска дейност и действия с цел подобряване финансовото състояние, на фона на състояние на пълна зависимост от своите кредитори. Именно поради това съдът приема, че началната дата на неплатежоспособността е настъпила през 2015 година, но тъй като липсват данни точно в кой точно момент се е случило това, съдът приема, че предпоставките са установени към 31.12.2015 година, когато вече са налице изискуеми и непогасени задължения и обективна невъзможност за погасяването им.

По приложението на чл. 632, ал. 1 ТЗ.

Както беше посочено, по делото липсват данни за налични активи на търговеца-краткотрайни и бързоликвидни, тоест, длъжникът не разполага с налично имущество, което да е достатъчно да покрие разноските по производството по несъстоятелност. Тези факти също се установяват от заключението на вещото лице. Не се установява, какво да е имущество на длъжника, което да бъде реализирано посредством възможността за предварително осребряване и предпоставките на чл. 639б ТЗ. Отделно, предвид нормите на чл. 193 ДОПК и чл. 43 ЗОЗ налично не може да е и това имущество, което е запорирано по реда на ДОПК /както е в настоящия случай/ или е заложено по реда на ЗОЗ /тъй като изпълнението срещу него не се спира с откриване на производството по несъстоятелност/.

На основание чл. 629б от ТЗ съдът е дал срок на заинтересованите лица /сред които и длъжника/ да предплатят сума за началните разноски, като им е указал последиците по чл. 632, ал. 1 от ТЗ. Определението е вписано в книгата по чл. 634в от ТЗ, но в определения от съда срок не е предплатена от кредиторите определената сума за покриване на началните разноски, поради което съдът счита, че са налице предпоставките и на чл. 632, ал. 1 от ТЗ.

Ето защо съдът следва да приложи разпоредбата на чл. 632, ал. 1 ТЗ.

Така мотивиран и на основание **чл. 632, ал. 1 ТЗ**, Софийски градски съд

РЕШИ:

ОБЯВЯВА неплатежоспособността на А. ООД, ЕИК: ***** и **ОПРЕДЕЛЯ** началната ѝ дата - 31.12.2015 г.

ОТКРИВА производство по несъстоятелност по отношение на А. ООД, ЕИК: *****.

ПОСТАНОВЯВА прекратяване на дейността на предприятието на А. ООД, ЕИК: *****.

ПОСТАНОВЯВА обща възбрана и заповед върху имуществото на А. ООД, ЕИК: *****.

ОБЯВЯВА В НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ А. ООД, ЕИК: *****.

СПИРА производството по т.д. № 2036/2023 г. по описа на СГС, VI-3 състав.

УКАЗВА на заинтересованите лица, че на основание чл. 632, ал. 2 от ТЗ, спряното производство по несъстоятелност на посоченото по-горе основание, може да бъде възобновено в едногодишен срок от вписване на решение по чл. 632, ал. 1 от ТЗ по молба на длъжник или кредитор и при съответно удостоверяване наличието на достатъчно имущество или при депозиране необходимата сума за предплащане началните разноси по чл. 629б от ТЗ, а в противен случай и след изтичане на едногодишния срок производството по несъстоятелност ще бъде прекратено и ще се постанови заличаване на търговеца от търговския регистър по силата на чл. 632, ал. 4 от ТЗ.

ОСЪЖДА А. ООД, ЕИК: ***** да заплати по сметка на Софийски градски съд сумата от 250 лева- държавна такса.

УКАЗВА на длъжника, че в едномесечен срок от вписване на настоящото решение в Търговския регистър следва да изпълни задълженията си по чл. 632, ал. 6 от ТЗ, както и в двумесечен срок от вписване на настоящото решение в Търговския регистър да представи по делото удостоверение по чл. 5, ал. 10 от КСО.

ДА СЕ ИЗИСКА справка от ТП на НОИ – София-град дали по отношение на А. ООД, ЕИК: ***** е издадено удостоверение по чл. 5, ал. 10 от КСО, като се изпрати на ТП на НОИ – София-град препис от настоящото решение. Ако е издадено такова, препис от същото да се изпрати по настоящото дело в едномесечен срок от получаване на искането.

РЕШЕНИЕТО подлежи на вписване в търговския регистър и може да се обжалва в седемдневен срок от вписването му в търговския регистър пред Софийския апелативен съд.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на Агенцията по вписванията за вписване на решението в търговския регистър на основание чл. 622 ТЗ.

Съдия при Софийски градски съд: _____